

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417010568
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6417010568.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného D. E., za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 26. septembra 2018, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 15.05.2018, sp. zn. 4T/66/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu a vec obžalovaného D. E., trestne stíhaného za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.08.2017 asi o 15.30 hod. pred rodinným domom č. XXX v obci D., po predchádzajúcej slovnej hádke napadol H. P. tak, že ho zozadu strčil, následkom čoho spadol na chrbát, po čom ho jedenkrát udrel päťou do oblasti tváre a so sekerou, ktorú mal v ruke, sa na neho zaháňal a vyhrážal sa mu zabitím, pričom H. P. utrpel ľahké zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti v rozsahu 4 - 6 dní

podľa § 280 ods. 2 Tr.por. p o s t u p u j e Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, Žiar nad Hronom, ktorý by mal žalovaný skutok prejednať ako priestupok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 15.05.2018, sp. zn. 4T/66/2017 samosudca Okresného súdu Žiaru nad Hronom uznal obžalovaného D. E. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že dňa 19.08.2017 asi o 15.30 hod. pred rodinným domom č. XXX v obci D., po predchádzajúcej slovnej hádke napadol H. P. tak, že ho zozadu strčil, následkom čoho spadol na chrbát, po čom ho jedenkrát udrel päťou do oblasti tváre a so sekerou, ktorú mal v ruke, sa na neho zaháňal a vyhrážal sa mu zabitím, pričom H. P. utrpel ľahké zranenia s dobou liečenia a práceneschopnosti v rozsahu 4 - 6 dní.

Za to mu podľa § 360 ods. 2 Tr.zák., § 56 ods. 1, 2 Tr.zák., § 36 písm. j) Tr.zák., § 38 ods. 2,3 Tr.zák. uložil peňažný trest vo výmere 300,- Eur a pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 dní.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. uložil súčasne obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému H. P. škodu vo výške 92,00 Eur, poškodenej Zdravotnej poisťovni Dôvera a.s. škodu vo výške 333,11 Eur, ktorú podľa § 288 ods. 2 Tr.por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Zároveň podľa § 288 ods. 1 Tr.por. odkázal poškodenú Sociálnu poisťovňu s celým nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, odvolanie proti výrokom o vine a treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 27.06.2018. S napadnutým rozhodnutím

prvostupňového súdu nesúhlasil, cítil sa byť nevinný, pričom poukázal na svoje výpovede z prípravného konania, ako aj z hlavného pojednávania. Argumentoval tým, že to bol práve poškodený, ktorý ho verbálne napádal, drgal do neho, čo vyvrcholilo tým, keď urazil aj jeho nebohú matku. Na túto provokáciu zareagoval nesprávne, pretože vyskočil pri štiepacom stroji a bacol poškodenému po papuli. V zápätí ho chytil za tričko, keď už bol na zemi a povedal mu, že ak ešte raz spomenie jeho nebohých rodičov, tak mu rozbije papuľu. Poškodenému tiekla krv zo spodnej pery, preto ho už viac nenapádal. Udreľ ho miernou intenzitou a poškodenému sa, okrem toho čo spomenul, nič iné nestalo, určite nemal v ruke žiadnu sekeru, táto sa nenachádzala ani v jeho blízkosti.

Ďalej zdôraznil, že vo svedeckých výpovediach H. P., ako aj jeho manželky S. P. a taktiež aj jeho otca H. P. existujú viaceré nezrovnalosti. Kamerový záznam nepotvrdil ich tvrdenie, že na poškodeného mal skočiť odzadu, zvaliť ho na zem a tresnúť mu, práve naopak, potvrdil jeho verziu, že sa zdvihol zo zeme a udrel ho po ústach. Svedok poškodený navyše v prípravnom konaní najprv tvrdil, že ho chytil okolo krku a zhodil na zem. Okrem toho uvádzal, že mal sekeru, ktorú mal chytiť do ruky s tým, že ak ešte niečo povie na jeho mamu, tak ho zabije, avšak v prípravnom konaní tvrdil, že mal držať sekeru nad svojou hlavou, nemával ňou a mal mu ju zobrať syn, ktorý ju odložil. Ďalšou verziou svedka poškodeného bolo, že on mal sekeru v pravej ruke vo výške svojej hlavy a vtedy mu mal zároveň povedať, že ho zabije, pričom mal na poškodenom kľáčať, no za takejto situácie by však musela byť sekera zachytená na obrazovom zázname, avšak táto sa tam nenachádzala. Neobstojí záver okresného súdu, že túto nebolo vidno, nakoľko sa nachádzala za stĺpom, pretože ide len o úzky stĺp, ktorý výhľad na miesto konfliktu zakrýva iba čiastočne v určitej chvíli. Kamerový záznam jednoznačne potvrdzuje jeho verziu, vôbec z neho nevyplýva, že by mal mať v rukách sekeru, naopak, jednoznačne preukazuje, že v rukách počas celého časového úseku nič nadržal. Túto skutočnosť potvrdili svedkovia E. E. a E. E..

Nepoprel, že poškodeného z bližšie uvedených dôvodov udrel, ale celý ďalší zvyšok konfliktu si poškodený vymyslel, t.j. počnúc vyhrážkami zabitím, cez údajné držanie sekery v ruke, až po zranenia, ktoré mal utpieť. Aj zo záznamu telefonického hovoru na linku č. 158 vyplýva, že poškodený netvrdil, že by ho mal napadnúť sekerou, ani že by mal túto v ruke, ale uviedol, že mu len hrozil, že ho zabije sekerou, ale potvrdil, že do neho tresol nie sekerou ale rukou. Aj člen policajnej hliadky O. H. P. po príchode na miesto skutku uviedol, že vyhrážanie sa zabitím poškodenému už od začiatku popieral, taktiež aj útok sekerou, pričom táto sa na mieste evidentne nenachádzala.

Ďalším dôkazom o nevieryhodnosti svedka poškodeného je znalecký posudok E. I. U., H., z ktorého vyplýva, že poškodený utrpel len ľahké zranenia s dobou práceneschopnosti 4 dni, avšak on si zabezpečil vystavenie práceneschopnosti až na 13 dní, čo bola jednoznačne neprímerane dlhá doba. Okrem toho, neboli u poškodeného prítomné žiadne zranenia kože, úder bol vedený miernou intenzitou, nezanechal viditeľné stopy, ako napr. opuch, resp. krvnú podliatinu a nemohol viesť k vážnemu zraneniu, ani diagnóza otrasu mozgu stanovená v prepúšťacej správe nebola objektívne preukázaná. Tieto skutočnosti svedčia o snahe svedka poškodeného zabezpečiť, aby bol trestne stíhaný, najmä keď si vymyslel zranenia, ktoré neutrpel a naťahoval PN-ku.

Doplnil, že postupne dochádzalo aj k zmene skutkového stavu, napr. sa mal nad poškodeným oháňať sekerou, ktorú držal v ruke, ako to najprv tvrdil poškodený a vyplývalo to aj z uznesenia o vznesení obvinenia, avšak keď bol poškodený poverenou príslušníčkou PZ upozornený, že takéto konanie z obrazového záznamu nevyplýva, tento hneď zmenil výpoveď, že on sa sekerou nezaháňal, ale len ju držal vo výške svojej hlavy. Navyše poškodený nevedel vysvetliť, prečo sekeru na tomto zázname vôbec nevidno.

Keďže sa okresný súd riadnym spôsobom nevysporiadal so všetkými dôkazmi, uveril len dôkazom vyznievajúcim v jeho neprospech a dostatočne nevyhodnotil dôkazy svedčiace v jeho prospech, vrátane obrazovo zvukového záznamu, nemohol ani zákonným spôsobom správne vo veci rozhodnúť. Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania podaného obžalovaným preskúmal v intenciách § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zistil, že prvostupňový súd sa dopustil chýb v napadnutých výrokoch, keďže mal vec postúpiť podľa § 280 ods. 2 Tr.por. inému orgánu s tým, že nešlo o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal tento prejednať ako priestupok.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Krajský súd sa v prvom rade stotožnil s námietkami obžalovaného, že okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy výlučne v jeho neprospech, nedostatočne sa vysporiadal s jeho obhajobou, preto čiastočne nesprávne ustálil skutkový stav a v nadväznosti na to dospel aj k nesprávnym právnym záverom a v konečnom dôsledku nesprávne vo veci rozhodol.

V danom prípade existujú dve skupiny dôkazov, ktoré určité časti skutkových zistení popisujú zhodne, resp. obdobne, t.j. sú navzájom v súlade, ale ďalšie časti skutkových zistení popisujú rozdielne, t.j. navzájom si odporujú, existuje teda jednak skupina dôkazov svedčiacich v určitých častiach v prospech obžalovaného, no zároveň potvrdzujúca jeho čiastočné priznanie a na druhej strane skupina dôkazov svedčiacich výlučne v jeho neprospech. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že medzi obžalovaným a poškodeným (predtým aj s otcom poškodeného) došlo k vzájomnému verbálnemu konfliktu, v rámci ktorého sa poškodený nevhodne vyjadril na adresu nebohej matky obžalovaného, ktorý ho vzápätí udrel rukou, na ktorej mal rukavicu, do oblasti tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem. Následne poškodeného, ktorý ležal, chytil za odev a povedal mu, že ak ešte raz spomenie jeho rodičov, tak mu rozbije papuľu. Spáchanie tejto časti skutku, okrem priznania samotného obžalovaného, preukazujú výpovede priamych svedkov svedčiacich v jeho prospech, a to jeho syna E. E. a čiastočne aj jeho manželky E. E., v súlade s nimi vypovedajú aj priami svedkovia svedčiaci v jeho neprospech, a to samotný svedok poškodený, ako aj jeho manželka S. P. a otec H. P.. V takomto rozsahu považoval spáchanie časti žalovaného skutku obžalovaným jednoznačne za preukázané aj odvolací súd, keďže táto časť nebola v rozhodujúcich a podstatných okolnostiach sporná. Spôsobenie zranení poškodenému obžalovaným, ktoré však neboli v skutku presne popísané, keďže bola uvedená len primeraná doba ich liečenia, resp. doba primeranej práceneschopnosti poškodeného, objektivizoval znalecký posudok z odvetvia súdneho lekárstva, z ktorého zároveň vyplýva, že fyzický útok obžalovaného nemohol, najmä vzhľadom na mieru jeho intenzity, viesť ku vzniku vážneho zranenia. Skutočnosť, že medzi obžalovaným a poškodeným došlo k fyzickému kontaktu vyplýva aj z obrazovo zvukového záznamu, ktorý potvrdzuje uvedenú časť skutku a taktiež aj postavenie a pohyb obžalovaného, ako aj jednotlivých svedkov.

Spornou teda zostala tá časť skutku, o ktorej vypovedali inak obžalovaný a svedkovia vypovedajúci v jeho prospech a inak svedok poškodený H. P. a svedkovia S. P. a H. P., ktorí vypovedali v neprospech obžalovaného. Konkrétne išlo o to, či obžalovaný mal pri fyzickom útoku v ruke sekeru, ktorou sa mal zaháňať na poškodeného, a či sa tomuto mal vyhrážať slovne zabitím. Rôzny popis týchto skutočností obžalovaným a jednotlivými svedkami potvrdil aj svedok F. O. H. P., člen hliadky OO PZ Kremnica, ktorý prišiel na miesto po telefonickom oznámení poškodeného na linku 158. Z tohto telefonického oznámenia priamo nevyplýva, že by svedok poškodený tvrdil, že by mal mať obžalovaný pri sebe sekeru, uviedol len, že tento začal nerváčiť s tým, že ho zabije sekerou. Prítomnosť sekery v rukách obžalovaného pri útoku na poškodeného priamo nezachycuje ani obrazovo zvukový záznam, hoci táto skutočnosť ešte neznamená, že by sa sekera eventuálne nemohla nachádzať na mieste činu, a to v časti, ktorú kamera nemohla priamo zachytiť. Na druhej strane však existujú pochybnosti, že pri takom popise pohybu obžalovaného pri útoku, vrátane jeho polohy a spôsobu, akým mal sekerou pohybovať, by ju nebolo vidno aspoň určitý okamih. Navyiac v rámci trestného konania v tomto smere (ako konkrétne mal obžalovaný so sekerou manipulovať) menil výpovede nielen samotný svedok poškodený, ale určité odlišnosti existovali aj vo svedeckých výpovediach jeho otca a manželky. Napokon žiadna sekera sa na mieste činu nenašla, a teda ani nebola zaistená ako dôkaz, čo je potrebné vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Za takejto dôkaznej situácie bolo namieste aplikovať zásadu v pochybnostiach obžalovaného, a to nielen ohľadne použitia sekery obžalovaným, ale i skutočnosti, či sa poškodenému aj reálne vyhrážal zabitím, najmä, ak pri konflikte medzi nimi bol najbližšie syn obžalovaného E. E., ktorý vypovedal v jeho prospech. Na jednej strane nemožno ignorovať skutočnosť, že síce tento svedok, ako jeho syn, a taktiež aj jeho manželka, by mali prípadne dôvod vypovedať do určitej miery v jeho prospech, keďže ako jeho rodinní príslušníci nemajú záujem na jeho trestnom stíhaní, avšak na druhej strane, okrem svedka poškodeného, sú svedkovia, ktorí potvrdzujú v určitých častiach jeho verziu, taktiež jeho rodinní príslušníci, ktorí naopak, by eventuálne mohli mať dôvod vypovedať v neprospech obžalovaného, najmä otec poškodeného, ktorý s ním mal bezprostredne pred skutkom taktiež verbálny konflikt. O skutočnosti, že poškodený mal záujem sťažiť postavenie obžalovaného v trestnom konaní, jednoznačne svedčí aj to, že doba liečenia jeho zranení, resp. doba jeho práceneschopnosti, nebola primeraná, tieto sa snažil predlžovať, čo nepochybne vyplýva z objektívneho dôkazu, ktorým bol vyššie uvedený znalecký posudok. Tento poukazuje aj na rozpor medzi výpoveďou svedka poškodeného a lekárskou

správou, ohľadne časti tváre, do ktorej ho mal obžalovaný udrieť (pod pravé oko, resp. na ľavé líce). Z tohto možno vyvodiť záver, že poškodený mal v určitej miere snahu priťažiť obžalovanému a vypovedať v jeho neprospech. Nezanedbateľnou bola aj skutočnosť, že obžalovaný viedol doposiaľ riadny život, nebol súdom trestaný, sankcionovaný bol len za dva priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v roku 2016, za ktoré mu boli uložené dve blokové pokuty po 10,- Eur, napokon tento je hodnotený kladne aj svojím zamestnávateľom a voči jeho správaniu neboli žiadne výhrady ani v mieste jeho trvalého pobytu.

Obžalovaný časťou skutku, ktorú považoval za preukázanú odvolací súd, teda nenaplnil všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a) Tr.zák., ale ani iného trestného činu, prihliadajúc aj na ust. § 10 ods. 2 Tr.zák., avšak túto časť by mohol iný orgán posúdiť ako priestupok. V konečnom dôsledku o tom, či niekto svojím konaním naplnil znaky priestupku, nerozhoduje súd, ale príslušný správny orgán, ak však je tomuto trestná vec súdom postúpená podľa § 280 ods. 2 Tr.por., je povinný takýto správny orgán postúpenú vec ako priestupok aspoň prejednať. V danom prípade, ak bude vykonaným dokazovaním preukázaná a ustálená aspoň tá časť skutku ako v súdnom konaní, mohol obžalovaný prípadne naplniť znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení jeho neskorších zmien a doplnení, keďže mal úmyselne narušiť občianske spolunažívanie vyhrážením ujmom na zdraví a drobným ublížením na zdraví.

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr.por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a vec postúpi, ak tak mal urobiť už súd prvého stupňa podľa § 280 ods. 1 alebo 2.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto krajský súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec obžalovaného postúpil okresnému úradu, ktorý by mal žalovaný skutok, resp. jeho dokázanú časť, prejednať ako priestupok.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.